

[Alfred Jensen.]

demokratiseret, at man ikke ved Hæror-
dningens Opbygning brød med de hid-
tidige Principper, Principper, der hvilede
paa et militært og arbejderfjendtligt Grund-
lag, og som var i Strid med det arbejdende
Folks Interesser. Den Mistillid, vi havde
til Hærorordningen og til den Administration,
som kunde blive bygget op paa denne
Ordning, har ikke kunnet svækkes ved den
Maade, hvorpaa Ordningen er blevet ad-
ministreret. Vi maa tværtimod til fulde
fastholde, at den Betænkelse, vi nærede
i 1937, den nærer vi fortsat.

Vi kan derfor ikke give vor Tilslutning
til nogen yderligere Bemyndigelse paa Grund-
lag af denne Ordning, og vi vil afholde os
fra at stemme om dette Forslag. Man maa
imidtødt i dette vort Standpunkt ikke
lægge, at vi er Modstandere af, at det for-
trinnsvis bliver de yngre Aldersklasser, der
bliver indkaldt, det er vi ikke, det finder vi
meget formaalstjentligt, men det er selve
Ordningens Opbygning, vi har noget imod.

Jeg mener, at vi ogsaa ved denne Lej-
lighed maa fremhæve det Hensyn, der skal
tages til de indkaldte og deres Familier.
Jeg har gjort det ved tidligere Lejligheder
og vil ogsaa gøre det i Dag. Baa-
de Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, og
de Konservatives Ordfører, det ærede Med-
lem Hr. Ole Bjørn Kraft, har i Dag frem-
draget Spørgsmaalet om Mandskabets Sys-
selsættelse. Jeg har ikke noget imod en for-
nuftig Sysselsættelse af det indkaldte Mand-
skab, men jeg mener, at man i højere Grad
maa have Opmærksomheden henvendt paa
Aflønningen af Mandskabet. Jeg mener,
man er for karrig med de Lønninger, der
gives Mandskabet, og at man paa Grund af
de Afbræk, de indkaldte lider, maa give
dem en større Betaling. Det maa ikke være
saadan, at det indkaldte Mandskab skal
gaa Betlærgang for at faa det tilstrækkelige
til Rygning og til Hjemrejse under Orlov.
Jeg kan derfor give min Tilslutning til de
Ønsker, det ærede Medlem Hr. Brorsen har
fremsat om, at der vises større Opmærksom-
hed ved Mandskabets Orlov, og at man ogsaa
giver dem Frirejser under Orloven.

Jeg har hermed givet Udtryk for vor
Stilling til det foreliggende Lovforslag;
vi vil, som sagt, afholde os fra at stemme.

Aage Henriksen: Lovforslaget inde-
holder Krav om, at vi faar flere værneplig-
tige og flere Befalingsmænd. Det vil altsaa
sige, at det er en Kritik af den gældende
Forsvarsordning, og for at bøde paa denne
Kritik har man til de rimelige Krav, der er

fremsat i §§ 1 og 2, føjet en tredje Paragraf,
som burde udgaa af Forslaget. Spørgs-
maalet er nu, om der ikke ogsaa paa anden
Maade kunde skaffes os den ønskede Til-
gang af værnepligtige og Befalingsmænd,
idet det ikke vil være saa let paa den nu-
værende Hærløvs Grundlag at skaffe kva-
lificeret Tilgang ganske særlig inden for
Specialvaabnene. Derfor vilde vi hilse med
Glæde, om man vilde tage de Kræfter ind,
der forefindes. Der er allerede henvist til
et militært uddannet Korps som Københavns
frivillige Luftforsvarskorps, hvis Medlem-
mer er uddannet under Hærens Ledelse og
Kontrol i effektivt Luftforsvar. Det kunde
synes ganske rimeligt, at man i en Situation
som den indeværende først og fremmest
giver de Kræfter Lejlighed til at gøre en
Indsats, der ganske frivilligt har sørget
for at faa den militære Uddannelse og skabt
Styrker, som Danmark nu kan faa Brug for.
Disse Folk har været mere forudseende end
Regeringen og burde i alt Fald nu have
Lov til at genoptage deres Bestræbelser,
der kun gaar ud paa at samle de Folk, der
ikke vil sidde med Hænderne i Skødet,
naar Danmark er i Fare. Det er beklageligt,
at Regeringen, der ellers altid taler om den
Frihed, den giver Folket, ikke vil anerkende
den Lighed, der hersker inden for Rækkerne
i et saadant Korps, og det Broderskab, som
Aanden i et saadant Korps skaber. — Til
Trods for at vi gerne saa § 3 strøget, vil vi
stemme for Lovforslaget.

Inger Gautier Schmit: Jeg kan ganske
tiltræde de Udtalelser, som mit Partis
Ordfører fremkom med med Hensyn til
Lovforslagets Indhold, altsaa dette, at en
hel Mængde unge ud over det, vi hidtil har
kendt, skal indkaldes til militær Tjeneste —
og der er jo Udsigt til, desværre maa jeg
sige, at en stor Del af Danmarks Ungdom
meget længere, end tænkt var, kommer til
at ligge i Sikringsstyrken. Naar Staten
saaledes indkalder unge Mennesker til Mili-
tærtjeneste, er det naturligt, at disse parerer
Ordre og gør deres Pligt over for Fædrelandet,
men saa meget større Pligt har det offentlige,
har Staten, har vi alle, til at medvirke til,
at den Tid, der saaledes gives til Militær-
tjenesten, udnyttes paa en saadan Maade,
at de unge Mennesker, der bliver indkaldt,
og som altsaa ikke kan vægre sig ved at
komme, kommer tilbage til deres Virksom-
hed, til deres Hjem, som endnu mere værdi-
fulde Mennesker, end de var, da de blev
indkaldt.

Der har allerede fra forskellige Ord-
førere været hentydet til, at man over for